

De rijke man en de arme Lazarus

Men zou die rijke man "de arme rijke" kunnen noemen en de arme Lazarus "de rijke arme".

En het gaat in deze gelijkenis niet alleen om deze twee personen, maar er komt ook duidelijk een derde persoon ter sprake en dat is Abraham.

Deze buitengewoon interessante gelijkenis heeft Jezus verteld en is te vinden in Lucas 16 vanaf vers 19:

19 Nu was er een zeker rijk mens, die gekleed ging in purper en zeer fijn linnen en die elke dag vrolijk en overdadig leefde.

De rijke man was in purper en zeer fijn linnen gekleed. Het purperrode opperkleed was in die tijd de kleding van vorsten en rijken en zo'n gewaad gold als luxe.

Het zeer fijne linnen was zijn onderkleed en was in die tijd een uit Egypte geïmporteerd artikel.

De rijke man leefde elke dag vrolijk en overdadig, zoals Jezus het noemde.

Genot was kennelijk zijn levensdoel en dan met mensen van zijn stand, van zijn niveau.

*20 En er was een zekere bedelaar, van wie de naam Lazarus was, die voor zijn poort neergelegd was, en die onder de zwe-
ren zat.*

Dit is de enige keer, dat iemand in een gelijkenis een naam draagt: Lazarus. Die naam is afgeleid van het Hebr. Woord Eleazar en dat betekent: God helpt.

Er staat hier dat Lazarus werd "neergelegd" . Het zou er op kunnen duiden, dat hij mogelijk verlamd was.

En hij werd neergelegd bij de poort van het huis van de rijke man. En daaruit blijkt dat het huis van de rijke een vorstelijk huis was met een poort als ingang.

Jezus noemde ook dat Lazarus een bedelaar was en zijn helpers legden hem niet voor niets neer bij de entree van die rijke man die elke dag vrolijk en overdadig leefde met zijn vrienden.

Want zó probeerde Lazarus door bedelen aan zijn kostje te komen en waarschijnlijk waren er ook wel welgestelde vrienden van de rijke man, die Lazarus zo nu en dan een geldstuk toe wierpen.

Misschien dat deze rijke man zelf dat ook wel eens gedaan heeft omdat hij deze bedelaar bij naam kende.

De rijke man was wel degelijk een Joodse gelovige want hij spreekt Abraham in het dodenrijk aan met "vader Abraham".

Hij had wel geloof in God maar meer liefde voor genot dan voor God.

Paulus schrijft in 2 Tim. 3:4 over gelovigen die een schijn van godsvrucht hebben met meer liefde voor genot dan voor God. Zo was het ook met deze rijke man.

Genieten, enkel genieten, dat was het hoofddoel van zijn leven. Meer liefde voor genot dan voor God.

21 En hij verlangde ernaar verzadigd te worden met de kruimeltjes die van de tafel van de rijke man vielen; maar ook de honden kwamen en likten zijn zweren.

Deze Lazarus verlangde er naar zijn honger te stillen met wat van de tafel van de rijke afviel.

Hiermee wordt volgens Schriftkenners mee bedoeld de stukjes brood, die destijds door de gasten gebruikt werden om de handen aan af te vegen en die vervolgens onder de tafel werden gegooid.

Ook de honden kwamen en likten zijn zweren.

De zieke was blijkbaar te zwak om dit likken te verhinderen. Deze onreine straathonden verhoogden de kwelling van de bedelaar Lazarus.

22 *Het gebeurde nu dat de bedelaar stierf en door de engelen in de schoot van Abraham gedragen werd.*

En het gebeurde ... nu treedt er een wending op in het verhaal. Als de zwakste, stierf Lazarus het eerst en over zijn begrafenis wordt met geen woord gerept.

En door de engelen in de schoot van Abraham gedragen werd.

Engelen zijn dienende geesten die volgens Hebr. 1:14 uitgezonden worden ten dienste van hen, die de zaligheid zullen beerven.

In Abrahams schoot wil dan zeggen: Bij de maaltijd dicht in de buurt van aartsvader Abraham.

En deze arme bedelaar Lazarus mag zich dan verheugen in de liefderijke nabijheid van de stamvader van Israël, op een plek waar het aangenaam en koel is volgens de rabbijnse overlevering.

23 *En ook de rijke man stierf en werd begraven. En toen hij in de hel zijn ogen opsloeg, waar hij in pijn verkeerde, zag hij Abraham van ver en Lazarus in zijn schoot.*

Hij werd begraven ... dit wordt hier door Jezus niet zonder reden genoemd; waarschijnlijk werd het een begrafenis die bij een rijke paste. En er zullen ook wel plechtige en vrome woorden uitgesproken zijn over de rijke.

En toen hij in de hel zijn ogen opsloeg... hoewel zonder lichaam was de rijke wel een persoonlijkheid die dingen kon waarnemen.

In deze vertaling wordt het woordje "hel" gebruikt in het Grieks staat duidelijk het woord "Hades" genoemd en dat betekent het dodenrijk. Dat is een andere plaats als de hel, in het Hebreeuws het woord "Gehenna".

Het dodenrijk – in het Grieks dus Hades genoemd en in het Hebreeuws Sjeool - is de ver-

blijfplaats van de gestorvenen voor Jezus' dood en opstanding.

De ene kant was een verblijfplaats voor hen die verloren zouden gaan; de andere kant voor hen, die behouden zouden worden. .

24 En hij riep en zei: Vader Abraham, ontferm u over mij en stuur Lazarus naar mij toe en laat hem de top van zijn vinger in het water dopen en mijn tong verkoelen, want ik lijd vreselijk pijn in deze vlam.

De rijke kwam niet daar, waar hij gehoopt had te zullen komen. Zijn vrienden, met wie hij geëest had dag aan dag, zullen hem wel de hemel in hebben geprezen maar hij had geleefd met meer liefde voor genot dan voor God. Hij had een schijn van godsvrucht.

De gestorven rijke man was een echte Jood die vader Abraham bewonderde. "Vader Abraham, ontferm u over mij".

Hij meende ook nog over Lazarus te kunnen beschikken en riep: Stuur Lazarus naar mij toe.

Hij had dorst en riep het uit: "Ik lijd vreselijk pijn in deze vlam." Het is een beeld van de pijn van onverzadigde verlangens en genot.

25 Abraham echter zei: Kind, herinner u dat u het goede deel ontvangen hebt in uw leven en Lazarus evenzo het kwade. En nu wordt hij vertroost en u lijdt pijn.

Abraham geeft de arme rijke een mild antwoord: Kind, herinner u Men kan zich dus kennelijk in het dodenrijk dingen van vroeger herinneren en het ging de rijke alleen maar om aards goed en genot.

En dan spreekt Abraham verder tot de rijke:

26 En bovendien is er tussen ons en u een grote kloof aangebracht, zodat zij die van hier naar u zouden willen gaan, dat niet kunnen en ook zij niet die

vandaar naar ons zouden willen gaan.

Die grote kloof illustreert de onherroepelijkheid van de eeuwige bestemming. Men kan niet van de ene kant naar de andere kant gaan. De kloof is onoverkomelijk.

Van hier naar daar gaan, dat kan niet, ook al zouden ze het willen, en omgekeerd gaat ook niet.

De arme rijke berust in de afwijzing van zijn eerste verzoek en komt nu met een nieuw verzoek:

27 En hij zei: Ik vraag u dan, vader, dat u hem naar het huis van mijn vader stuurt,

Gezien de ernst van zijn toestand waarin hij nu is, moeten zijn vijf broers gewaarschuwd worden.

De rijke stelt aan vader Abraham voor, dat Lazarus dat zou moeten doen. Iemand die uit de doden opgewekt is en je komt waarschuwen, dat moet toch wel indruk maken.

28 want ik heb vijf broers. Laat hij dan tegenover hen getuigenis afleggen, opdat ook zij niet komen in deze plaats van pijniging.

Laat hij dan tegenover hen getuigenis afleggen, zo roept de arme rijke naar vader Abraham aan de andere kant.

Deze rijke man was waarschijnlijk nooit ernstig gewaarschuwd. Hij dacht: het zit wel goed. Ik ben een Jood; ik behoor bij het uitverkoren volk en Abraham is mijn vader.

Wat mankeerde er dan aan de rijke?

Hij had meer liefde voor genot dan voor God. Hij had een schijn van godsvrucht.

29 Abraham zei tegen hem: Zij hebben Mozes en de profeten. Laten zij naar hen luisteren.

30 Hij echter zei: Nee, vader Abraham, maar als iemand van de doden naar hen toe zou gaan, zouden zij zich bekeren.

De rijke man is het niet eens met de woorden van Abraham. Er moet iets spectaculairs gebeuren en dan zullen mijn broers zich bekeren.

Maar het antwoord van Abraham is duidelijk:

31 Maar Abraham zei tegen hem: Als zij niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, als iemand uit de doden zou opstaan.

En zo is het ook nu. Zelfs in hotel kamers kunnen mensen het woord van God vinden. Maar waar kiest men voor? Ook nu in deze tijd is er meer liefde voor genot dan voor God..

Laten wij de tijd uitkopen en geestelijk rijke mensen worden. Leven naar het voorbeeld van Jezus: zonder zelfzucht.

Wel mogen wij genieten van de goede dingen van het leven maar de Heere Jezus zullen wij liefhebben boven alles. Hij zal de nummer Eén zijn in ons leven.

En zorgen wij daarbij ook goed voor de ander, dan zorgt God ook heel goed voor ons en zal het ons aan niets ontbreken.

De Heere zegene ons met zo'n inhoudsrijk leven.